

सहोदः, स्त्री, (सह सहने + उरिन् ।) पृथिवी ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यासुभाषितः ॥

सहोदयः, त्रि, (सहोदयेन अन्तःकरणेन सह वर्तमानः ।) प्रशस्तमनः । इत्यमरटीकायां भरतः ।

३ । १ । ३ ॥ (यथा, रामायणे । २ । १३ । २२ ।

“कुरु साधुप्रदासं मे बाबे सहोदया ह्यसि ॥”

सहोदयः, स्त्री, (सहोदयेन सह वर्तमानम् ।)

विचिकित्सायाम् । यथा,—

“विचिकित्सा तु हृदये अग्ने यस्मिन् प्रजा-
यते ।

सहोदयेन विज्ञेयं पुरीषेण सभावतः ॥”

इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥

सहोक्तिः, स्त्री, (सह उक्तिः ।) अनङ्कारविशेषः ।

यथा,—

“सहोक्तिः सहभावश्चेत् भासते जनरञ्जनः ।

दिगन्तमगमनस्य कौर्मिः प्रवर्धिभिः सह ॥”

इति चन्द्रालोकः ॥

(अथ लक्ष्मीदाहरणानि यथा, साहित्य-
दर्पणे । १० । ७०१ ।

“सहार्थस्य बलादेकं यत्र स्याद्वाचकं द्वयोः ।

सा सहोक्तिर्न भूतातिशयोक्तिर्यदा भवेत् ॥”

अतिशयोक्तिरप्यत्राभेदाध्यवसायभूता कार्य-
कारणपूर्वापर्यवर्त्यरूपं च । अभेदाध्यव-
सायभूतापि श्रेयभित्तिका अन्यथा च । क्रमे-
णोदाहरणम् ।

“सहाधरदत्तेनास्या यौवने रागभाक् प्रियः ॥”

अत्र रागपदे श्लेषः ।

“सह कुसुदकदम्बैः कामसुखासयनः

सह घननिमिरोपेक्षेयसुखारयनः ।

सह सरसिजवल्मेः खान्तमामीलयनः

प्रतिदिशमन्तांशोरंशवः सचरन्ति ॥”

इदं मम । अत्रोक्तासादीनां सम्बन्धिभेदादेव
भेदो न तु श्लिष्टतया ।

“सममेव नराधिपेन सा

गुरुसम्मोहविषुप्रचेतना ।

अगमत्सह तेजविन्दुना

तनुदीपाक्षिरिव चित्तेक्ष्णम् ॥”

इयञ्च मालयापि सम्भवति । तथोदाहृते सह
कुसुदकदम्बैरिन्द्रादौ ।

“लक्ष्मणेन समं रामः काननं गहनं ययौ ।”

इत्यादौ चातिशयोक्तिरन्यत्वाभावान्नायमन-
ङ्कारः ॥ ३० ॥)

सहोदजः, पुं, (उदजेन सह वर्तमानः ।) सुनीनां
पर्यवशात् । यथा,—

“सुनीनाश्च चिताकुर्वा पर्णोदजसहोदजौ ।”

इति हारावली ॥

सहोदः, पुं, (ऊढया सह वर्तमानः ।) दादृश-
विषयुक्तान्तर्गतपुत्रविशेषः । इति जटाधरः ॥

“या गर्भिणी संस्क्रियते ज्ञाताज्ञातापि वा

सती ।

बोदुः स गर्भो भवति सहोद इति चोच्यते ॥”

इति मानवे ८ अध्यायः ॥

या गर्भवती अज्ञातगर्भा ज्ञातगर्भा वा परि-
णीयते स गर्भस्तस्यां जातः परिणीतः पुत्रो

भवति सहोद इति उपदिश्यते । इति कुल्लूक-
भट्टः ॥ (होद्रेण हृतद्रव्येण सह वर्तमाने, त्रि ।

यथा, मनुः । ६ । २७० ।

“न होद्रेण विना चौरं घातयेद्वाग्मिको वृषः ।

सहोदं सोपकरणं घातयेद्विचारयन् ॥”

सहोदरः, पुं, (उदरेण सह वर्तते इति । सह

समानं उदरं यस्येति वा ।) एकमात्रगर्भ-
जातभ्राता । तत्पर्यायः । सहजः २ सोदरः ३

भ्राता ४ सगर्भः ५ समानोदयः ६ सोदयः ७ ।

इति जटाधरः ॥ (यथा, मनुः । ६ । १६२ ।

“जनन्यां संस्थितायानु समं सर्वे सहोदराः ।

भजेरन् मातृकं रिकथं भगिन्यश्च सनाभयः ॥”

सहोदरः, स्त्री, (सहसा तेजसा सह बलमचेति ।)

दौरात्म्यम् । इति कैचित् ॥

सहोदः, त्रि, (सहते सर्वमिति । सह + “किश्रो-
रादयश्च ॥” उणा० १ । ६६ । इति चोरम् ।)

साधुः । इत्युणादिकोषः ॥

सह्यं, स्त्री, (सहते इति । सह + यत् ।) आरोग्यम् ।

साम्यम् । समधुरम् । इति शब्दरत्नावली ॥

(प्रियम् । यथा, महाभारते । ३ । ७७ । १० ।

“तत्तत् प्रत्युवाचाय मारीचो राक्षसेभ्यम् ।

किन्ने सह्यं मया कार्यं करिष्याम्यवशोऽपि

तत् ॥”

सह्यः, पुं, पर्वतविशेषः । इति मेदिनी । (यथा,

रघुः । ४ । ५२ ।

“असह्यविक्रमः सह्यं दूरात् सुतसुदन्वता ।

नितम्बमिव मेदिन्याः स्रस्तांशुकमलङ्घयत् ॥”

स तु पुनाच्छेदशस्य उत्तरपश्चिमदिशि वर्तते ॥

सह्यः, त्रि, (सोदुं शक्यः । सह + “शकि-
सहोद ॥” १ । १ । ६६ । इति यत् ।) सोदुष्यः ।

सहनीयः । इति मेदिनी । (यथा, मार्कण्डेये ।

१०६ । ५६ ।

“सह्यं भवतु ते तेजो भूतानां भूतभावन ॥”

सा, स्त्री, गौरी । लक्ष्मीः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ पूर्वोक्तपरामर्शविधयोभूता । प्रविष्टा ।

इति स्त्रीलङ्गतच्छन्दस्य प्रथमैकवचननिष्पन्ना ।

इति आकरणम् । (यथा, साहित्यदर्पणे ।

“सङ्गमविरहविकल्पे वरमिह विरहो न

सङ्गमस्तस्याः ।

सङ्गे सैव तथेका निधुवनमपि तन्मयं विरहे ॥”

सांख्यं, स्त्री, (संख्या सम्यग्ज्ञानं सा अस्त्वचेति ।

संख्या + अच् ।) सम्यक् ज्ञायते प्रकाशते

वस्तुतत्त्वमनयेति संख्या सम्यक् ज्ञानं तस्यां

प्रकाशमानमात्मतत्त्वं सांख्यम् । इति श्रीमगवद्

गीताटीकायां श्रीधरखामी । षड्दर्शनान्तर्गत-

दर्शनशास्त्रविशेषः । तत्पर्यायः । कापिलम् २ ।

इति हेमचन्द्रः । यथा,—

“पञ्चमः कपिलो नाम सिद्धेशः कालविभुतम् ।

प्रोवाचासुरये सांख्यं तत्त्वज्ञानविनिर्णयम् ॥”

इति श्रीभागवते । १ । ३ । १० ।

अपि च मातुखे । ३ । २६ ।

“सांख्यं संख्यात्मकत्वाच्च कपिलादिभिश्च्यते ॥”

अथ सांख्यैराख्यायते परिणामवादे परिपन्थिनि

जागृत्के कथंकारं विवर्तनवादे आदरणीयो

भवेदेव हि तेषामाचोयः । संचेपेण हि सांख्य-
शास्त्रे चतस्रो विधाः संभाव्यन्ते । कश्चिद्विकृति-

रेव कश्चिद्विकृतिः प्रकृतिश्च । कश्चिदशुभव

इति । तत्र केवला प्रकृतिः । प्रधानपदेन वेद-
नीया मूलप्रकृतिः । नासावन्यस्य कस्याचिद्वि-

कृतिः । प्रकरोतीति प्रकृतिरिति युक्त्या

सत्त्वरजस्तमोगुणानां सान्द्यावस्थाया अभि-
धानात् । तदुक्तम् । मूलप्रकृतिरविकृतिरिति ।

मूलचासौ प्रकृतिश्चेति मूलप्रकृतिः । महदादेः

कार्यकलापस्यासौ मूलं न त्वस्य प्रधानस्य

मूलान्तरमस्ति अन्यवस्थापातात् । नच बीजा-

कुरवदनवस्थादोषो न भवति इति वाच्यम् ।

प्रमाणाभावादिति भावः । प्रकृतयश्च महद-
हङ्कारतन्मात्राणि । तदुक्तम् । महदाद्याः

प्रकृतिविकृतयः सर्वा इति । अस्त्यर्थः । प्रकृतयश्च

ता विकृतयश्चेति प्रकृतिविकृतयः सप्त महदा-

दीनि तत्त्वानि । तत्रान्तःकरणादिपदेनेयं मह-

त्तत्त्वमहङ्कारप्रकृतिः मूलप्रकृतेस्तु विकृतिः ।

एवमहङ्कारतत्त्वं अभिमानापरनामधेयमहतो

विकृतिः । प्रकृतिश्च तदेवाहङ्कारतत्त्वं तामसं

सत् पञ्चतन्मात्राणां स्रष्टाभिधानम् । तदेव

सात्त्विकं सत् प्रकृतिरेकादशेन्द्रियाणां बुद्धी-

न्द्रियाणां चक्षुःश्रोत्रघ्राणरसनात्वगास्थानां

कर्मेन्द्रियाणां वाक्पाणिपादपायूपस्थास्थाना-

सुभयात्मकस्य मनसश्च रजसस्तुभयत्र क्रियोत्-

पादनदारेण कारणमस्तीति न वैयर्थ्यम् ।

तदुक्तमीश्वरसूत्रेण ।

“अभिमानोऽहङ्कारस्तस्मात् द्विविधः प्रवर्तते

सर्गः ।

एकादशकस्य गणसंख्यायां पञ्चकश्चैव ।

सात्त्विकमेकादशकः प्रवर्तते वेत्ततादृशः । आत् ।

भूतादेस्तन्मात्रः स तामसस्तेजसादुभयम् ।

बुद्धीन्द्रियाणि चक्षुःश्रोत्रघ्राणरसनात्वगास्थानि ।

वाक्पादपाणिपायूपस्थास्थानि कर्मेन्द्रिया-

स्थानाहुः ॥”

उभयात्मकमत्र मनःसङ्कल्पविकल्पात्मक-

मिन्द्रियश्चेति । विवृतश्च तत्त्वकौमुद्यामा-

चार्येवाचक्षतिभिः । किमवला विकृतयस्तु

वियदादीनि पञ्चभूतानि । एकादशेन्द्रियाणि

च । तदुक्तं षोडशकस्तु विकार इति षोडश-

संख्यावच्छिन्नो गणषोडशको विकार एव न

प्रकृतिरित्यर्थः । यद्यपि पृथिव्यादयो गोघटा-

दीनां पृकृतिस्तथापि न ते पृथिव्यादिभ्य-

स्तत्त्वान्तरमिति न प्रकृतिः । तत्त्वान्तरोपा-

दानत्वश्चैव प्रकृतित्वमभिमतं गोघटादीनां

सूक्ष्मत्वेन्द्रियग्राह्यत्वयोः समानत्वेन तत्त्वान्त-

रत्वाभावः । तत्र शब्दस्पर्शरूपरसगन्धतन्मात्रेभ्यः

पूर्वपूर्वसूक्ष्माभूतसहितेभ्यः पञ्च महाभूतानि